

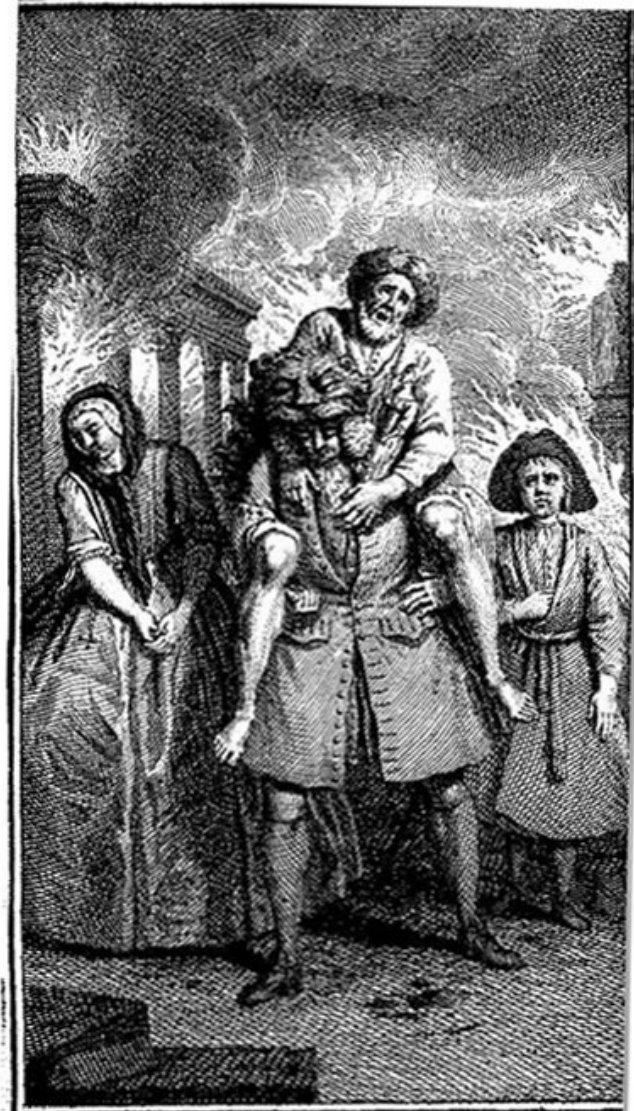
”הרומאים אימצו דגם זה. אם כי. כדי להדגיש את ייחודם ביחס ליוונים. בחרו את ”הצד הטרויאני” וראו בנסיד טרויה הפליט. איניאס. את מייסדם המקורי (עלילותיו הושרו כידוע בפי וירגיליוס)... במאה השביעית לספירה (שנת 632) קבע מלך הפראנקים דאגוברט: ’הנני נצר לבית פריאמוס!’ (מלך טרויה. אביו של איניאס).” עירד מלכיו. ”הים שלנו ושלנו ושלנו”.

מסע אחר. ספטמבר 1997. עמודים 18-26. הציטוט שלפנינו: עמוד 22.

הערת המערכת

פריאמוס היה אמנם מלך טרויה. ואיניאס היה נסיד – אך איניאס היה צאצא ישיר של אחד ממלכי טרויה הקודמים. ולא של פריאמוס. לא כל נסיד הוא בנו של המלך הנוכחי. אביו של איניאס היה אנכיסיס (Anchises). שהיה ב־דוד מדרגה שלישית של פריאמוס. כל מי שלמד את פעם את ”איניאס” לוירגיליוס – כלומר. כל אדם בעל השכלה הלאסית של ממש – זוכר את הסצינה המרשימה לקראת סוף הספר השני של ”איניאס”: איניאס הנמלט מטרואיה עם משפחתו במצות האלים נושא על גבו את אנכיסיס הזקן. איזו כמעט דפוס ישו של כתבי וירגיליוס עם חיטובי עץ שאיז בו חיטוב של הסצינה הזאת. בספר הששי (שורה 679 ואילך). יורד איניאס לשאול. הוא פוגש שם את אביו אנכיסיס. שבינתים הלך לעולמו. אנכיסיס הוא זה שמנבא לבנו את עתידה של רומא. מיסודה ועד לתקופתו של אוגוסטוס (ווירגיליוס עצמו). גם חלק זה של ”איניאס” הוא מזו הידועים ביותר בספרות האירופית לדורותיה.

עירד מלכיו הוא פרופסור להיסטוריה יוונית עתיקה באוניברסיטת תל-אביב. ולאחרונה הופמד על המתדרה להיסטוריה של הים התיכון באותה אוניברסיטה.

L. D. Boury inv. **LE VIRGILE TRAVESTI.** *J. Felkner sculp.*

איניאס עוזב את טרויה העולה באש. עם אשתו קראוסה
איניאס עוזב את טרויה העולה באש. עם אשתו קראוסה ובנו
אסקניוס. ועל גבו אביו אנכיסיס. תמונת השער לפרודיה על
'איניאס' לוירגיליוס מאת פול סקארוז. אמסטרדם 1752.